

“Могу да оперишем без иконе, али нисам сигуран у исход”, Св. Лука

На тему “Болест као Божја посета, Свети лекари – бесребреници и чудотворци” говорили су архимандрит Јован (Јеленков) игуман манастира Св. Јована у Петерлашу и др Милијана Абрамовић Савић педијатар гастроентеролог, у пуној сали Општине Вождовац, 6. марта 2019. Извештај са духовне трибине коју је организовао Храм Преображења Господњег са Пашиног брда, сачинио је Марко Весић.

У пуној сали ГО Вождовац о. Јован је своје излагање отпочео објашњењем да је он намерно одабрао да се у поднаслову теме спомену бесребреници и чудотворци јер управо они чине важан део његовог монашког живота који је отпочео у манастиру Светих врача Козме и Дамјана у Зочишту. Манастир Зочиште, у ком се чува део моштију св. Козме и Дамјана, сведочи о безбројним исцељењима од најразличитих болести. Тако је о. Јован, боравећи у том манастиру, могао да искуси најразноврсније болагодати и чуда која су учинила ова два светитеља.

И управо је са тог становиштва, непосредног сведока и свештенослужитеља о. Јован говорио о односу болести и посете Божије истичући да се те две

ствари не могу одвајати. То је јасно показано у причи о болеснику кога су донели пред Господа у Капернауму, у којој се Господ Христос болеснику обраћа речима: „узми одар свој и не греши више“. Ове речи указују на суштину, на узрок болести, а то је грех. Грех је у нашу природу унет као прекршај заповести коју је Господ дао нашим прародитељима. И тако су унети болест и грех у свет. Зато је по речима св. Јована Златоустог грех пре свега ђаволска сила која скреће човека са Божјег пута. Грехом се руши Богом установљени поредак у човеку и тако долази до болести. Болест у нама делује и као изазов, што јасно видимо из примера праведног Јова, који својим држањем јасно сведочи да од Бога све треба да примамо, јер нас од свих невоља сам Господ Исус Христос искупљује. Сами демони су од крста побеђени, те стога свесни хришћани благодаре Богу, будући да се кроз трпљење могу спасти. А то је управо оно што сведоче сви наши свети бесребреници које у Цркви прослављамо, а који нам своју светост и силу Божију пројављују кроз безбројна чуда која се дешавају зарад свих нас.

Надовезујући се на говор уваженог архимандрита о. Јована докторка Милијана је истакла пример нама временски веома блиског светог Луке Војнојасенецког. Указујући да је св. Лука био не само лекар већ и веома добар сликар, отац четворо деце, а од 1923. године и епископ. У лику овог врхунског хирурга, епископа и светитеља Цркве, др. Милијана нам је открива не само шта заправо значи бити добар лекар, већ нам указује и какав треба да је сваки хришћанин: марљив у науци, предан свом позиву и изнад свега истрајан у молитви без обзира на животне околности (цитат у наслову извештаја). Јер сам св. Лука је као хирург за време револуције лечио и оперисао и беле и црвене, без разлике. Био је три пута прогнан у Сибир, у коме је без престанка у најтежим условима лечио, оперисао и редовно служио Св. Литургије. Да би на крају 1945. године добио високо одликовање за храброст показану у Отаџбинском рату, а 1946. године од Стаљина добија прво признање за свој научни рад из области гнојних и прострелних рана. Тако св. Лука се пројављује као врхунски научник и хирург, талентовани сликар али и велики хуманиста, што се све сједињује у искреном молитвенику и литургу.

Тиме нам св. Лука показује пут којим и ми треба да ходимо у овом свету, јер ма какву муку или болест да трпимо, једно је сигурно: Господ Христос је за нас победио смрт и сваку болест и патњу.

Следи кратак део звучног записа говора оца Јована и др Милијане:

<https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2019/03/o-Jovan-i-dr-Milijana-kratko-sa-Vozdovca-za-sajt.mp3>

<http://www.slovoljubve.com/cir/Newsview.asp?ID=18536>